

forfaavidt der neppe noget Sted vil forekomme Byretter alene og de fleste Retter vel ville komme til at omfatte, maaskee endog ikke saa faa Herreder. Det er allerede nu Tilfældet, at de fleste Underdomstole omfatte flere Herreder, og da man vel tør forudsætte som givet, at Retskredsene, naar den nye Ordning indtræder, ville blive ikke saa lidt større end de nuværende, saa vilde man maaskee nok kunne finde et bedre Navn for dem end „Herredsretter“. Jeg havde nærmest tænkt mig, at disse Retter kunde kaldes „Kredsretter“; dette forekommer mig, vilde være en passende Benævnelse, navnlig naar hensees til, at Lovudkastet overalt taler om „Retskreds“ og „Kreds“, idet det herefter vilde være naturligt, at den Ret, der skal behandle de Sager, der foresalbe indenfor en saadan Kreds, blev kaldet en Kredsret. Banfeligheden er jo imidlertid den, at man i Lovudkastet har andre Retter, for hvilke dette Navn er reserveret, men jeg kan ikke negte, at ligesom det for flere Talere har stillet sig tvivlsomt, om der var Opfordring til at danne denne nye Institution: „Kredsretterne“, saaledes nærer jeg for mit Vedkommende ogsaa stor Tvivl derom, og det er under den Forudsætning, at disse Kredsretter gaae ud af den hele Ordning, at jeg troer man kunde benytte dette Navn for de Retter, som i Lovudkastet kaldes Herredsretter. Navnet er jo vistnok noget temmelig Rigejlydigt, og naar jeg har gjort opmærksom paa denne Benævnelse, har det egentlig nærmest været, fordi jeg paa den Maade vilde lede Opmærksomheden hen paa det vigtige Spørgsmaal angaaende Betydningen af disse Kredsretter. Deres væsentlige Bestemmelse er jo at være Appelvret for de Sager, der ere paakjendte af Herreds- og Byretterne, saa at man altsaa vil henlægge denne Paakjendelse i anden Instants til Kredsretterne istedetfor til Landsoverretterne. At henlægge Paakjendelsen i anden Instants af disse Sager til Landsoverretten, vilde i og for sig ikke være umuligt, forsaavidt det er bestemt med Hensyn til Behandlingen for Herredsretterne, at Alt, hvad der foregaaer, selv Vidnernes Forklaring, skal tilføres Protokollen, saaledes at det Væsentlige af, hvad der er passeret, kan komme til at foreligge Landsover-

retten. Det er ogsaa Meningen, at dette i Udskrift skal foreligge Kredsretterne, og man gaaer ingenlunde ud fra, at den hele Behandling af Sagen skal gjenoptages for Kredsretten; det forudsættes at skulle være undtagelsesviis, at Vidner paany skulle afhøres eller nye Vidner føres for Kredsretten. Jeg feer da ikke rettere, end at under denne Forudsætning maa Sagen kunne bringes ind for Landsoverretten, og i de Tilfælde, hvor nye Vidner kunde ønskes afhørte eller ældre Vidner paany afhørte, kunde dette vel lade sig gjøre saaledes, at Vidneafhøringen enten fandt Sted for Overretten eller for vedkommende Herredsret. Det lader sig vistnok ikke nægte, at naar Sagerne henlægges til Kredsretterne, til Paakjendelse i anden Instants, vilde de ofte være udsatte for Forhaling. Vel er det sagt i Udcastet, at Kredsrettens Formand skal kunne beramme extraordinaire Retsamlinger til Paakjendelse i anden Instants af disse Herredsretsager, forsaavidt Rævningsretten ikke skulde samles i den nærmeste Fremtid; men man kan være overbevist om, at saadanne extraordinaire Samlinger af Kredsretten ikke lettelig vilde finde Sted, undtagen der skulde søles haard Trang dertil, ligesom det heller ikke kan ansees hensigtsmæssigt, om de Beføstninger, som saadanne extraordinaire Samlinger ville medføre, altfor ofte skulde finde Sted. Dette Hensyn til Forhaling er forøvrigt ikke for mig det afgjørende, men jeg tilstaaer aabent, at naar jeg ønsker, at Paakjendelsen i anden Instants af de i Herredsretterne behandlede Sager ogsaa i Fremtiden skulde henhøre under Landsoverretterne, saa er det, fordi jeg vilde finde det heldigt, at Landsoverretterne, der vedblivende skulle have den store Indflydelse, som er tiltænkt dem ved Tilhynet med Behandlingen af Straffesager, gennem Behandlingen af disse Appelsager kunde faae Leilighed til at behandle ogsaa Straffesagers Realitet, Noget, de ellers ikke vilde faae Leilighed til efter Udcastet, men dernæst ogsaa fordi det forekommer mig, at i Begyndelsen efter Indførelsen af det nye System vilde man faae maaskee en større Sikkerhed for en virksom Revision af de Sagers Behandling, der have været for Herredsretterne, naar Revisionen blev henlagt til Landsoverretterne. Enhver, der er